האשה שלום פרק חמשה עשר יבמות קיז

מסורת הש"ס

עין משפט נר מצוה

כג א מיי' פ"ז מהלכות נחלות הל' ל"ב סמג עשין לו טוש"ע ח"מ סימן רפד סעיף כ:

כד ב מיי' שם ופט"ז מהלכות אישות הל' כ סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סימן יז סעי' מג:

מסרש"ל הגיס דסתם

כה ג מיי' פ"ז מהלכות נחלות הל' כ סמג עשין לו טוש"ע ח"מ סימן רפד סעיף ג וטוש"ע אה"ע סימן יז סעיף מג:

כו ד מיי' שם מהלכות אישות הלכה לא סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סימן ק סעיף ז:

כז ה מיי' שם טוש"ע שם סימן יז סעיף מד וסי' ק סעי' ח:

כח ו מיי' פי"ב מהל' גירושין הלכה מח סמג עשין כ טוש"ע שם סימן יז סעיף ד:

כט ח טוש"ע שם בסג"ה:

[וע"ע תוס' כתובות נג. ד"ה שאין אני וכו' וע"ע תוס' נדה יד: ד"ה מאי לאו]

תוספות ישנים

מת בעלי. ותנו לי כתובה אינה נאמנת. כלומר דדעתה אכתובה וכן אומר ר"י דאפילו שתמרה לבעלה נרשתני דנאמנת נרשתני ותן לי כתובה אינה נאמנת וי"ע לעיל [דף קנז] לוקמה בסבי דפריך ולסימה כרב אמונה. ומשמע (מסכת)[שם] דרב אמונה מהני אף ליגשא. וכתובות [דף כג:] לא משמע כן(א): דקאבלה. לגירסא דבי רבא. ואי"ת אמאי לא קאמר כמו בקדקאבלה לגירסא דאם שהיה שכרי אחר יהם אמה וכמו ייבמה. וי"ל כגון שהיה לאמה בגין דכרין(דהייט) [דהם טעלין] מה שהביאם אמם: דהוא בד"ת כלומר לפי פנים שאתה מוקן לב לעמיק ולהסביר הוא עומד לך ל"ת אם רבו מסביר לו פנים הוא מחכים ואם לאו אינו מחכים: מי מסקא אדעתא דמיה בעולה ונפלה קמי אחיו ב) וי"ל דהתם תנשא אפי' מסקא אדעתה עפי אבל שנאת חמותה לבלתה הסיה מתמת דלא מסקא אדעתא כולי מיירי שמת בעלה וכת חמותה ג) דבשתא קאבלה לגירסא דאם:

א) ר"ל מה דאמר שם דמתן דמתני לה אריש אתיא כרב אמונה אלמא דדוקא אם נשאה לא אנא וע"ש בתוס' ד"ה אית ליה ודו"ק. ב) אסר כאן וגיל אות' בגרה הבאה

*שאין הארוס נכנסין לנחלה על פיה אמרו להם בית שמאי והלא מספר כתובה נלמוד שהוא כותב לה *שאם תנשאי לאחר תטלי מה שכתוב ליכי [ב]חזרו בית הלל להורות כדברי ב"ש: **גמ'** אמר רב חסדא [ג]נתייבמה יבמה נכנס לנחלה על פיה הם דרשו מדרש כתובה אנו לא נדרוש מדרש תורה [ד]יקום על שם אחיו אמר רחמנא והרי קם אמר רב נחמן [ה]באת לבית דין ואמרה מת בעלי התירוני להנשא מתירין אותה להנשא ונותנין לה כתובתה תנו לי כתובתי אף להנשא אין מתירין אותה מאי טעמא אדעתא דכתובה אתאי איבעיא להו התירוני להנשא ותנו לי כתובתי מהו כיון דאמרה כתובתה אדעתא דכתובה אתאי או דלמא כל מילי דאית ליה לאיניש אמר להו לבי דינא [ואת"ל [ו]כל מילי דאית ליה לאיניש אמר להו לבי דינא] [ז]תנו לי כתובתי והתירוני להנשא מהו הכא ודאי אדעתא דכתובה אתאי או דלמא (ח) הואיל דלא ידעה במאי משתריא תיקו: **מתני'** [ט]הכל נאמנין להעידה חוץ מחמותה ובת חמותה וצרתה ויבמתה ובת בעלה *מה בין גט למיתה שהכתב מוכיח: **גמ'** איבעיא להו בת חמיה מהו טעמא דבת חמותה משום דאיכא אימא דסניא לה היא נמי סניא לה והכא ליכא אימא דסניא לה או דלמא טעמא דבת חמותה דאמרה קאבלה לגירסנאדאימא הכא נמי קאמרה אבלה לגירסנא דבי נשאי תא שמע הכל נאמנין להעידה חוץ מחמש נשים ואם איתא שית הויין דלמא טעמא דבת חמותה דאמרה קאבלה לגירסנא (ג) דבי נשאי לא שנא בת חמותה ולא שנא בת חמיה *והאנן תנן חוץ משבע נשים ההיא ר' יהודה היא *דתנן רבי יהודה מוסיף אף אשת אב והבלה אמרו לו אשת אב הרי היא בכלל בת הבעל כלה הרי בכלל חמותה ור' יהודה בשלמא חמותה סניא לה לכלה דאמרה קאבלה לגירסני אלא כלה מאי טעמא סניא לחמותה בשלמא בת הבעל דסניא לאשת האב דאמרה קאבלה לגירסני דאם אלא אשת האב מאי טעמא סניא לבת הבעל אלא מאי מוסיף תרתי אלא כלה מ"מ סניא לחמותה דמגלה לבנה כל דעבדה אשת אב נמי סניא לבת הבעל דמגלה לאביה כל דעבדה ורבנן [י]כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם ורבי יהודה ההיא בדברי תורה כתיב אמר רב אחא בר עויא בעי במערבא חמותה הבאה לאחר מיכן מהו מי מסקה אדעתה דמית בעל ונפלה קמי יבם [יא]וסניא לה או לא

ת"ש

[כתובות נג.]

תוס' חד מקמאי ומנסבא. איבעיא להו בת חמיה נאמנת לומר מת בעלה או לא. בעו במערבא חמות הבאה לאחר מכן מהו. הני תרי בעיי לא אימשמי ולחומרא עברינן:

ניעין כג: לעיל כסי

[ל"ל והא תניא ועיין תוס' ד"ס ומא]

[ל"ל דתניא]

הגהות הב"ח

(ח) גמ' אי דלמא מקום דלא ידעה: (ב) שם שית חוץ וכו' לגירסא (דבי נשאי) תמ"מ וכ"כ ס"א דאימא: (ג) רש"י ד"ה ורבנן וכו' גם הוא אוסכו פל"ל ותיכת זה ממתק:

[ל"ל דתניא]

[ל"ל דתניא]

[ל"ל דתניא]